

Kipjes nest – deel 5: De eerste stapjes

25-08-2026

De volgende ochtend ging Krieltje al vroeg naar het nest achter het groene tuinhuisje. Kipje zat nog heerlijk tussen haar drie kuikentjes. Kiki en Pluisje waren droog, geel en donzig. Hun kleine broertje Piep zag er inmiddels ook een stuk zachter uit. Alleen boven op zijn hoofd stonden nog een paar eigenwijze veertjes recht overeind. “Goedemorgen, kleine familie,” fluisterde Krieltje. Kipje maakte een tevreden geluidje. Onder haar veren begon meteen iets te bewegen. Eerst verscheen het nieuwsgierige kopje van Kiki. Daarna kwam Pluisje voorzichtig tevoorschijn. Ten slotte wurmde ook Piep zich naar buiten. Krieltje ging op een kleine afstand zitten. Ze wilde graag dichtbij zijn, maar Kipje en haar kuikentjes ook voldoende rust geven. Kiki zette voorzichtig één pootje vooruit. Toen nog één. Ze wiebelde naar links, naar rechts en daarna weer naar links. “Je kunt het,” fluisterde Krieltje. Kiki zette een derde stap en plofte met haar buikje in het stro. Piep! Ze stond snel weer op en deed alsof het precies de bedoeling was geweest. Pluisje had

aandachtig toegekeken. Nu wilde zij het ook proberen. Ze stapte over een stootje heen, bleef er met één teentje achter haken en maakte een klein huppeltje. Daar stond ze weer. Piep bleef veilig dicht bij Kipje zitten. Hij keek hoe zijn grote zussen door het nest stapten alsof zij al wekenlang niets anders deden. “Ga jij het ook proberen?” vroeg Krieltje zacht. Piep stak zijn borstje een beetje vooruit. Hij zette één pootje neer, trok het snel terug en kroop weer tegen Kipje aan. “Geeft niets,” zei Krieltje. “Jij bent iets later uit je ei gekomen. Je hoeft niet alles tegelijk te kunnen.” Precies op dat moment kwam Kluitje voorzichtig om de hoek kijken. Onder zijn arm droeg hij een paar dikke vellen papier. “Goedemorgen,” fluisterde hij. “Hoe gaat het met de kraamafdeling?” “Kiki en Pluisje hebben hun eerste stapjes al gezet,” vertelde Krieltje. “Piep kijkt voorlopig nog even hoe het moet.” Kluitje ging naast Krieltje zitten. Samen bekeken ze de foto die Krieltje gisteren van het jonge gezin had gemaakt. “Hier moeten we het geboortekaartje van maken,” zei Krieltje.

Pagina 1/2

Kipjes nest – deel 4: Een broertje voor de kuikens

24-08-2026

Boven de foto schreef ze met sierlijke letters:
Hoera! Ons kleine gezin is compleet!
Daaronder kwamen de namen: Kipje is de
trotse moeder van

Kiki, Pluisje en Piep. Kluitje tekende kleine bloemetjes rond de foto. Krieltje zette bij iedere naam een piepklein kuikenpootje. “Nu is het echt een geboortekaartje,” zei ze tevreden. Samen maakten ze een paar afdrukken. Ze brachten die naar de dichtstbijzijnde tuinbewoners. Iedereen mocht later op kraamvisite komen, maar wel rustig, op afstand en niet allemaal tegelijk. Toen Krieltje en Kluitje terugkwamen, waren Kiki en Pluisje nog steeds aan het oefenen. Stap, wiebel, stap, plof. Stap, huppel, draai. Piep keek aandachtig toe. Toen zette hij plotseling één stapje. En nog één. Bij zijn derde stap gleed zijn pootje over een glad strootje. Hij viel bijna om, maar Kiki en Pluisje gingen meteen aan weerszijden van hem staan. Piep keek trots omhoog. “Wat fijn,” zei Krieltje. “Met twee grote zussen hoeft jij je nergens zorgen over te maken.” Later kwamen de eerste tuinbewoners voorzichtig op kraamvisite. Niemand kwam te dichtbij en niemand probeerde de kuikentjes aan te raken. Ze bewonderden het jonge gezin vanaf een afstandje en legden kleine bloemetjes bij het nest. Kipje zat trots tussen haar kinderen. Kiki stapte nieuwsgierig door het stro. Pluisje bleef iets dichter bij haar moeder. Piep liep voorzichtig achter zijn grote zussen aan. Nog een beetje wiebelig, maar iedere stap ging beter. Krieltje maakte snel nog een foto. “Die

bewaren we ook,” zei ze. “De allereerste wandeling van Kiki, Pluisje en Piep.” Even later trok Kipje haar kuikentjes weer veilig onder haar warme veren. Drie kleine kopjes verdwenen in het wit. Maar vlak voordat Piep helemaal uit het zicht was, stak hij nog even zijn koppie naar buiten. “Piep!” “Ja,” fluisterde Krieltje. “Wij hebben het gezien. Jij hebt vandaag echt gelopen.”

Pagina 2/2

*Door Marion Hesseling(-Vijlbrief) en Codex
“Voor de insecten, de vogels en alles wat erbij hoort”*